

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/9/2021
Identifikačné číslo spisu:	6020010941
Dátum vydania rozhodnutia:	04.08.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivetta Macejková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:6020010941.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Macejkovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Petra Kaňu v trestnej veci odsúdeného D. A., v konaní o uznávaní a výkone rozhodnutia, na neverejnom zasadnutí 4. augusta 2021 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného D. A. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Ntc/17/2020 z 29. júna 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného D. A. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom, sp. zn. 5Ntc/17/2020 z 29. júna 2021 postupom:

- Podľa § 17 odsek 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) uznal vo výroku o vine a výroku o treste odňatia slobody rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúsko, sp. zn. 163Hv 23/20b z 20. mája 2020, právoplatný 20. mája 2020, ktorým bol odsúdený D. A., nar. XX. A. XXXX K. X. S. (ďalej aj „odsúdený“) uznaný za vinného v bode I. z trestného činu ťažkej lúpeže podľa § 142 ods. 1, § 143 ods. 1 druhý prípad a ods. 2 prvý prípad rakúskeho Trestného zákonníka a v bode III. z trestného činu krádeže vlámaním podľa § 15, § 127, § 129 ods. 1 č. 1 rakúskeho Trestného zákonníka, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že

I. D. A. ako priamy páchatel' a S. D. ako osoba, ktorá napomáhala pri čine, odcudzili dňa 3. januára 2020 vo Viedni M. R. násilím a nebezpečným vyhrážaním s použitím zbrane cudzie hmotné veci, konkrétne hotovosť vo výške cca 70,- €, jeho mobilný telefón a jeho osobný automobil značky A.-I. T. XXX s úmyslom neoprávneného obohatenia sa ich prisvojením tak, že D. A. menovanému viacerými údermi oceľovým vysúvacím obuškom zasadil údery do tváre a hlavy, čím obeť utrpela trieštivú zlomeninu nosa, teda už samé o sebe ťažké telesné poranenie, zobral obeť z vrečka nohavíc peniaze a odovzdal ich S. D., S. D. pripojila mobilný telefón a potom odtiaľ autom odišli preč, zatiaľ čo S. D. pevne držala M. R. na zadnom sedadle, aby nemohol utiecť;

II. D. A. sa v noci zo 17. mája 2019 na 18. mája 2019 pokúšal W. W. odcudziť cudziu hnutelnú vec, konkrétne motorové vozidlo značky VW M. D. v hodnote cca 5.000,- €, s úmyslom neoprávneného obohatenia jej privlastnením, a to tak, že sa do vozidla neznámym spôsobom vlámala, násilím odtrhol kryt pod volantom a spojil káble vedúce do spínacej skrinky, teda vlámaním sa do dopravného prostriedku, pričom to pri pokuse zostalo len preto, lebo sa mu nepodarilo uviesť vozidlo do pohybu,

za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bude odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

- Podľa § 16 ods. 1 písm. b) zák. č. 549/2011 Z. z. rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúsko, sp. zn. 163 Hv 23/20b z 20. mája 2020, právoplatný toho istého dňa, ktorým bol odsúdený D. A. v časti, v ktorej bol uznaný za vinného zo spáchania v bode II. z trestného činu neoprávneného držania zbrane podľa § 50 ods. 1 č. 2 zákona o zbraniach, ktoré sa dopustil na tom skutkovom základe, že

II. D. A. aj keď z nedbanlivosti, mal v držbe zakázané zbrane a to
A./ dňa 3. januára 2020 oceľový vysúvací obušok a bitkársky nápästník (boxer);
B./ dňa 9. októbra 2019 bitkársky nápästník,

za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace na území Slovenskej republiky odmietol.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že jeho syn má rakúske štátne občianstvo, jeho rodina žije v Rakúsku a nemôže kvôli vzdialenosti cestovať na Slovensko. Odsúdený má hepatitídu typu C a liečbu by chcel absolvovať na území Rakúska. Nesúhlasí so zaradením do stupňa stráženia, pretože na odsúdeného je potrebné hľadiť ako na nevinného, pretože trestný čin nespáchal na území Slovenskej republiky.

Odvolanie odsúdeného bolo doručené na vyjadrenie prokurátorovi Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, ktorý sa do času rozhodovania Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“) o podanom odvolaní odsúdeného nevyjadril.

+ + +

Odvolanie odsúdeného s trestným spisom bolo 28. júla 2021 predložené Najvyššiemu súdu SR ako súdu odvolaciemu na rozhodnutie, ktorý na neverejnom zasadnutí 4. augusta 2021 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného je prípustné (§ 306 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Najvyšší súd SR však dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší

napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva, alebo neuznáva.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Z obsahu spisu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Ntc/17/2020 vyplýva, že Krajskému súdu v Banskej Bystrici bolo 29. októbra 2020 doručené osvedčenie Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúska podľa článku 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, za účelom ich výkonu v Európskej únii, rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúsko, sp. zn. 163Hv 23/20b z 20. mája 2020, právoplatný 20. mája 2020, týkajúci sa odsúdeného ako občana Slovenskej republiky, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúsku.

Krajský súd v Banskej Bystrici si podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. vyžiadal od Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici vyjadrenie. Vo vyjadrení z 21. júna 2021 vyslovil prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici súhlas, aby krajský súd vydal podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozsudok, ktorým rozhodne o uznaní a výkone rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúsko, sp. zn. 163Hv 23/20b z 20. mája 2020, s výnimkou skutkov identifikovaných v bodoch II., pretože tieto nie sú trestnými činmi podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, s čím krajský súd súhlasil a týmto spôsobom aj rozhodol.

Najvyšší súd SR konštatuje, že v napadnutom rozsudku sa Krajský súd v Banskej Bystrici dôsledne vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami potrebnými pri uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia a po preskúmaní osvedčenia a rozhodnutia súdu Rakúska správne nezistil dôvody na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. ku skutkom v bode I. a III., naopak pokiaľ ide o odmietajúcu časť, touto sa Najvyšší súd SR nezaoberal, pretože by to bolo v neprospech odsúdeného, a to v súlade so zásadou zákazu zmeny k horšiemu (*reformatio in peius*).

Pokiaľ ide o dve základné námietky odsúdeného v podanom odvolaní, Najvyšší súd SR uvádza:

Odsúdený v podanom odvolaní namietal, že nesúhlasí s výkonom uloženého trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky. Uvedená námietka, na ktorej je podané odvolanie odsúdeného založené, je však irelevantná a to z nasledovného dôvodu:

Podľa § 6 ods. 3 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý vydal rozhodnutie podľa odseku 1, môže odovzdať výkon rozhodnutia do členského štátu len so súhlasom odsúdeného; súhlas odsúdeného sa nevyžaduje, ak sa odovzdáva výkon rozhodnutia do členského štátu podľa odseku 1 písm. a) alebo písm. b).

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. súd môže odovzdať do iného členského štátu výkon rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o uložení trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody, ak sa odsúdený nachádza na území Slovenskej republiky alebo tohto členského štátu, a odsúdený je štátnym občanom tohto členského štátu a má v ňom obvyklý pobyt.

Najvyšší súd SR zo spisu zistil, že odsúdený ako štátny občan Slovenskej republiky, ktorý sa nachádza aktuálne v Rakúsku, sa narodil v X. S. a má trvalé bydlisko vo K. XX, okres X. S., čo zodpovedá obvyklému pobytu na území Slovenskej republiky podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. Odsúdený má preto obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, čo je zrejmé aj z lustrácie v Registri obyvateľov. Aj z obsahu rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúsko, sp. zn. 163Hv 23/20b z 20. mája 2020, právoplatný 20. mája 2020 vyplýva, že sa odsúdený nachádza „bez prístrešia na

spolkovom území".

Najvyšší súd SR dospel k záveru, že súhlas odsúdeného v zmysle § 6 ods. 3 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. v nadväznosti na § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. sa nevyžaduje, keďže ako štátny občan Slovenskej republiky má zároveň obvyklý pobyt na tomto území.

Zároveň je však splnená aj podmienka podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z., pretože odsúdenému bol uložený rozhodnutím Spolkového cudzineckého a azylového úradu z 19. júna 2020, číslo XXXXXXXX/XXXXXXXXX časovo neobmedzený zákaz pobytu na území Rakúskej republiky.

Sumarizujúc vyššie uvedené pri určovaní obvyklého pobytu Najvyšší súd SR nevzhliadol skutočnosť, ktorá by odôvodňovala iný záver ako ten, ktorý vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici a to, že obvyklý pobyt odsúdeného je na území Slovenskej republiky [§ 6 ods. 1 písm. a) citovaného zákona], ale tento záver je podporený aj splnením podmienky podľa § 6 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, pretože obvyklý pobyt odsúdeného vzhľadom na zákaz pobytu na území Rakúska je v tomto štáte vylúčený.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol správne aj o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky, keď odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným strážením, pričom v tomto smere Najvyšší súd SR poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje (str. 6 posledný odsek odôvodnenia rozhodnutia). Pokiaľ ide o námietku odsúdeného, že trestný čin spáchal na území Rakúskej republiky a z tohto dôvodu je potrebné hľadiť na D. A. akoby nebol odsúdený, táto je nedôvodná. Z obsahu spisu vyplýva, že bol D. A. bol odsúdený rakúskym súdom Landesgericht Linz, sp. zn. 020 Hv 75/2014a z 12. januára 2015, avšak tento bol uznaný Krajským súdom v Banskej Bystrici, sp. zn. 3Ntc/6/2015 z 18. novembra 2015.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku druhá veta odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

So zreteľom na uvedené rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.